

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 10

DESEMBER 1975

24. årgang

Nokre av julesalmane våre og soga attom dei

Salmeskatten vår kyrkje eig er stor og i denne skatten kjenner vi vel julesongane våre som perlesteinar som glimrar meir enn dei øvrige. Dei er like skinande og like festlege kvart år når vi tar dei fram att. Mange av desse salmane våre har si eiga vesle soge og her har eg freista finna fram noko av det som kan forteljast om dei.

Fra himlen høyt jeg kommer her

er skrive av Martin Luther. Det hende på føremiddagen i 1534 i Lutherheimen i Wittenberg. Den store kyrkjefader sat og skreiv på julepreika si då kona hans kom inn og sa ho skulle på torget å handle så han fekk halde auge med vesle Margaretha i vogga. Luther protesterte og var irritert over å skulle bli uroa slik i si preikeførebuing, men kona gjekk. Veslejenta tok til å sutra og Luther laut setta seg borttil vogga for å vogga. Då såg han seg brått flytt attende til Betlehem. Rytmen i vogginga og veslebarnet gjorde at han såg betlehemssenen framfor seg med englar, gjætarar og vise kongar. Så vart julepreika laga på vers og vi fekk den fagre salmen som ovafor er nemnd.

Her kommer dine arme små

er vel mellom dei kjæraste julesalmer barna kan. Mannen som skreiv den var biskop Hans Adolf Brorson i Danmark. Han har også skrive: «I denne søte juletid», «Mitt hjerte alltid vanker» og «Den yndigste rose er funden». Brorson sjølv hadde mange sorger i livet. Fleire småborn døydde for han og ein son vart sinnsjuk som 12-åring og faren laut laga ei selle i bispegarden til

Framh. s. 5.

Å være ung idag

Å være ung i dag er ikke lett. Det sies jo at ungdomstiden er de beste årene av vårt liv, og det kan de nok bli bare en vet å bruke den på riktig måte.

De årene en reknar for ungdomsårene, er jo en overgangstid fra barn til voksen, og de er med på å forme oss til det vi blir senere i livet.

Vi blir jo allerede i sandkassen pådyttet kjønnsrollemønsteret. Gutter skal leke med biler, jenter skal leke med dukker. Hvis en pike foretrekker biler, eller enda verre: En gutt leker med dukker. blir jo det fremdeles sett på som noe upassende av svært mange.

Og aldri er en vel mere opptatt av forskjellen mellom kjønnene enn i ungdomsårene, puberteten.

Når en begynner å nærme seg tenårene, blir pikene mere «fnisete», de samler seg i flokker. De får med ett

Framh. s. 2.

GÅVER til bladet

GEITASTRAND :

John Aasen kr. 15. Ingrid og Arne Sletvold 20. Leif Bjørnbeth 15. Gunerius Kjøren 30. Arvid Husdal 20. Jenny Reitan 20. Edv. Almli 20. Sivert Somervold 10. Anna Aasheim 10. Jens Kjøren 20. Emma og Kr. Sletvold 25. Bibbi og Ole Sletvold 25. Milla og Reidar Kvernmo 20. Enok Husdal 10. Ottar Sletvold 10. Kristine og Ola Kjøren 10. Sigrid Halsen 20. Ellen Kvernmo 20. Ingeborg S. Kvernmo 20. Signe og Oddleif Bjørnbeth 30. Arne O. Sletvold 10. Birger Knutsen 10. Lars Sletvold 20. Svein O. Sletvold 20.

ORKLAND :

Anna Hoston kr. 20. Ingebr. Asbølmo 10. K. Klefsås 20. Målfrid og Kolbj. Elden 20. J. Bakken 20. Mary Øverby 25. Ola Skarholt 10. Ingvar Grytdal 15. Alf Bakke 15. Anne Fuglås 15. Anders Solem 10. Nanna Tangvik 10. E. Helhaug 10. Andr. Groeggen 10. Marius Tronvold 20. Karen Rønningsbakk 20. Frida og Arnulf Smedhaug 20. Gudrun og Ole Vorndal 20. Magne Aune 20. Fam. O. Monset 50. Ingrid og Ola Haugen 20. John Bratli 25. Johanna og Per Øyum 15. Sigrud Wiggen 15. Marit Berbu 10. Oline Berbu 10. Olaug Aamot 10. Olga og Ola Lomundal 10. Einar K. Svorkmo 10. Bjørg Eilertsen 10. Lars Aune 10. Anne og Ole Bakken 10. Ida og Aasm. Aamot 10. Astrid og Egil Kjosen 10. Erik Monset 20. Lina og Olav Bakken 20. A. og Sig. Bakken 20. Ida og Arne Leknes 20. Bjørg og Eidar Asbøll 20. Berta Nergård 20. Klara og Henrik Bakken 20. Ola Aune 10. Torleif Rønning 15. Gerd og Olav Haugen 15. Olaug og Arne Øverby 25. Karen Elden 10. Anne Fuglås 10. Lars Løseth 10. Marit og Bjarne Bjerkaaker 10. Borghild og Ole Mosbakk 10. Aasta Fossum 10. Bernt Øyum 20. Annette Grø 20. Kjelfrid og Otto Larsson 20. Marta og Julius Berg 20. K. og J. Svorkmo 20. Andreas Rye 20. I. og Bj. Dahl 20. Molly og Erik Bjørnbeth 20. Helge Sandstad 20. Anne Groven 20. Sigm. Sæterbakk 20. Ingebr. Holte 20. Ole O. Garberg 20. Andr. Solbu 20. Harald Sæterbakk 10. Ivar Valstad 20. Inger og Oddmund Midtlyng 10. John Bjørndal 20. Marie Tangvik 10. Astrid Opøyen 20. Eli Øyum 10. Olav O. Aune 15. Karl Asphjell 15. Jorid og Moritz Bakken 10. Iver Hoston 10. Beret Berbusmel 10. Anny og Einar Mjøen 10. Karen Røn-

ingsbakk 20. Erik Rye 10. Eli Høve 20. Anne og Arne Berbu 20. M. Haugen 10. Karen og Erik Skjølberg 20. Barbro Rønning 20. Anders Skjølberg 20. Ingeborg og Olav Skjølberg 20. John Høston 20. Brit Håndstad 20. Thora Asbøll 10. Ingemann Svorkmo 20. Gjertru Rønningsbakk 20. Johanna og Lars Rektorli 20. O. Skjølberg 20. Karen J. Bakken 10. E. Ingebrigtsen 10. Alf Kvernmo 50. Anne og Reidar Aamot 25. Gerd Asbølmo 15. Gjertru Løset 10. Gunvor Kvernvik 10. Oskar Knudsen 10. Sivert Ry 20. Lars Kvikne 20. Kristine og Ivar Skjølberg 20. Ingeborg og Anna Aamot 20. Målfrid og Leif Midtlyng 20. Henrikke Kusetter 10. Ingeborg Blokkum 20. John Valstadmel 20. Wilhelm Lund 20. Jan Magne Ree 10. O. Halsetbakk 10. Lars P. Opøyen 20. Omar Kusæther 10. Ingvalda og Bjarne Wahl 20.

ORKANGER :

Otto Sæther kr. 15. Hanna Jamtgård 15. Ellen og Rolf Trønsdal 15. Marta Tverdal 30. Dagny og Per Korsli 50. Nils Rønning 100. Hjørdis Foss 20. Knut Snildal 20. B. og O. Spjøtvold 20. Arvid Jenssen 20. I. og B. Mosbakk 20. Elfrid og Olaug Sandgrind 20. Magnhild Solbu 20. Nelly og Ludv. Hoff 20. Kjell Lorentsen 20. J. og F. Røhmesmo 20. A. og K. By 20. Aslaug Wormdal 10. Marta Larsen 10. A. og P. Larsen 10. Lars Larsen 10. Borghild Andersen 10. Hilma By 10. Kr. Eilertsen 10. Per Hammer 10. Johanna Eggan 10. Jenny Mælen 10. E. og J. Svorkmo 10. Johanna Skjenald 10. W. Fallmyr 10. Solveig og Odd Skjerve 10. Marit Viggahagen 10. Gudrun og Ivar Ustad 10. Ida Tungen 10. Sigrud Trønsdal 20. Else og Erling Røhme 20. Bergitte og Ola Tungen 20. Gerd og Jan Hestad 20. Astrid og Arvid Røhme 20. Liv og R. Krognes 20. Gerd og Per Solbu 20. Emelie Larsen 10. Ella Solli 10. Elise Øyen 10. K. Levin 20. Gunvor og Andr. Solem 20. Mathilde Reitan 10. Jenny Flåtsund 10. Lilly og M. Solheim 10. Agnes og Ole Evjen 20. Magda Gundal 20. Randi Fossum 10. Johanne Wilmann 15. Ingeborg og Wm. Thams 25. Hjørdis Dahl 10. Tora Ljøekelsøy 10. Jenny Ljøekelsøy 10. S. Sæther 10. Paul og Aslaug Hansen 10. R. Lundqvist 10. Astrid og Hågen Steen 15. Birgitte og Margido Karlsen 15. Lars Opøien 10. Kitty Dyrset 10. Ingebr. Nervik 10. Hj. Bakken 10. Marion Olsen 10. P. Gangås 10. Lovise Nærvik 10. Oddny Wæge 20. Jorunn Egen 20. Oddveig og Noralf Sødahl 20.

SØLVVARER til BARNEDÅP BRYLLUP KONFIRMASJON Gullsmed

John
RØHME

7300 Orkanger

Nyheter for våren
i bra utvalg!

Pene dåpskjoler til utlån.

Harald Hukkelås

Orkanger.

Konstads Bokhandel

Orkanger.

Bøker - Papir
Skolemateriell

OPPFOTOGRAFERING AV GAMLE BILDER

Gjør familieveggen komplett.
Vi hjelper Dem med dette.

Fotograf Kvarsnes

SE VAR MUSIKKAVD. FOR
ORGLER - GITARER o.s.v.

Kjell Solli 20. Sofie og John Kleven 20. Tore og Marta Lundmark 20. Johan Vullum 20. A. Sletvold 20. Jens Dahle 20. Aase og Ingolf Kvåle 20. Bjørg Solemsløkk 15. Beret Røhmesmo 10. A. Jensen 20. Leif Øien 10. Astrid og Harald Holte 20.

Hjartelig takk!

Orkanger parfumeri A.s

ALT I
TOILETTARTIKLER

7300 ORKANGER

Tlf. 80 244.

Nokre av julesalmane våre - - -

Framh. frå s. 1.

å ha sonen i. Dette var elles ikkje så vanleg kjend. Ein bonde hadde ein dag eit ærend til bispegarden. Det var ein dag på førejulsvinteren 1732. Bonden såg seg godt om i dei vakre, fint møblera stuene og sa noko ironisk til bispnen: «Det er vel ikkje så vanskeleg for Hans Høgverdighet å skriva vakre vers om motgang og trengsel. Han synes ikkje å vita mykje om slike ting personleg». Brorson svara ikkje så så mykje. Han tok berre mannen ved handa og førte han til romet der sonen var — innesperra attom gittervindauge. Der fekk mannen sjå at sorg og lidning også kan bu hjå dei som har rike og vakre heimar. Då mannen var gått, sette Brorson seg ned og skreiv denne vakre salmen vi alle kjenner. Slik vart denne sjuke sinnslidande guten inspirasjon for far sin då han skreiv: «Her kommer dine arme små».

Jeg er hos Gud i nåde

er kanskje ikkje så kjend ein salme av vår generasjon. Likevel var den i over 100 år den mest sungne julesalme av alle. Den er laga av Hans Nilssen Hauge julenatta i 1799. Som vi vel alle veit så reiste H. N. Hauge ikring og forkynte Guds ord i mange bygdar. Den gongen var det berre prestane som hadde lov til å forkynta ordet utanom sine egne heimar. Slik så vart Hauge ofte sett i arrest for lovbrøtt. Hausten 1799 hadde han og ein annan — Lars Olsen Hemstad — halde fleire vekkingsmøter i Leinstrand. Sokneprest Hans Steenbuch i Melhus likte dette dårleg og med god hjelp frå biskop Schönheyder i Trondheim fekk dei både Hauge og Hemstad arrestert for oppvigleri. Lillejulaften

Mat
til
milli-
onær

Det fortelst at kornet blir eit pressmiddel i åra som kjem, slik oljen var og er det.

Berre få land i verda har overskot på korn, og kan dirigere dette i politisk form om dei vil. Da vil kornet bli eit farleg våpen mot demokratiet.

Vi vil vone julehøgtida dette året meir enn noen gong før lærer oss å bli medmenneskelege. Slik at vi verkeleg ser vårt ansvar både å kjempe mot personleg og nasjonal egoisme og å dele med alle nasjonar og folk utan baktanke for eiga vinning.

Det er mat nok på jorda for alle menneske berre vi steller oss rett. Måtte det ikkje berre bli fattige smular frå julebordet eller eit enkelt julenek, men ei livsform og ein levemåte som prega oss tvers igjennom.

Det er grunn til djup ettertanke omkring emnet: «Mat for millionær». Vi tilrår det som jule- og nyttårsmeditasjon. Det er i Jesu ånd. Det er ingen grunn til å sende opp rakettar og stjerneskot til ære for vår livspraksis med det aller første.

Vi minner om

Julefest på Orkanger bedehus for barn og voksne søndag 28.12. kl. 18. Tale ved distriktssekretær Toralf Aune.

Eldres julefest — Svorkmo misjonshus — 29.12. kl. 15.

Søndagsskolejuletefestar: Monset 2. juledag kl. 16. Svorkmo 2. juledag kl. 16.

En frelser er oss født i dag

Spør presten

Kjære biskop Alex Johnson.

Takk for dine gode svar i Vår Kirke. Jeg vil gjerne få ditt svar og syn på et spørsmål jeg ikke kan finne ut av, nemlig Guds allmakt. La meg bare få trekke fram en scene fra TV-programmet Den annen verdenskrig. Det behandlet jødernes skjebne og det var en samtale med en av de overlevende. Han beskrev den redsel, de utrolige lidelser og dødsangst ofrene hadde, de skrik som lød, og så sa han: Hvordan kunne Gud unngå å høre disse skrikene?

Ja, hvordan, biskop, for Gud ville vel ikke se verken sitt eget folk eller andre lide slik? Hadde han allmakt til å gripe inn, eller måtte han — og må han — se på at det onde, djevelen, utfolder seg fullstendig uhemmet, som jødernes skjebne i Hitler-Tyskland er et av de tydeligste eksempler på.

Biskop Alex Johnson, er Gud allmektig?

Jeg er takknemlig for svar, gjerne i spalten Spør presten.

(Vennligst oppgi ikke navn i spalten i bladet).

SVAR:

Ja, Gud er allmektig. Men Han bruker ikke alltid, — og ikke ennå — sin allmakt. Han hører alle bønner og alle skrik og alle stille sukk, men Han bønnhører ikke alltid.

Gud har selv begrenset sin allmakt den gang Han før tidenes morgen skapte Friheten. Kjærlighet fører nødvendig til frihet. Kjærlighet består blant annet nettopp å gi fri. For å kunne avvente det enhver kjærlighet håper på gjenkjærlighet.

Det er risiko forbundet med å skape

frihet. Frihet kan alltid misbrukes. Guds herlige frihet er fordreiet til avskyelig ondskap, først av djevelen (denne verdens gud, 2. Kor. 4, 4) og siden av oss mennesker, som er fødte forrædere mot Gud og fødte slaver av djevelen.

Men Gud besluttet fra evighet av å betale prisen for den frihet han skapte. Det skjedde gjennom Jesus. Alle-rede i dåpens stund plasserer Gud Jesu verk aller innerst i vårt liv. Og å være kristen er å la troen på Jesu vokse der den er plantet, nemlig nøyaktig på det sted vår slavebundne vilje sitter. Slik at Gud kan godta oss på tross av vår forvridde vilje, utelukken-de på grunn av hva Jesus har gjort og bare fordi vi tror på ham. Slik kan vi være frelst enda vi i praksis alle tjener djevelen. Vi er alle medskyldige i verdens nød.

Også jeg så TV-filmen om jøde-mordene. Fremdeles hender det ting som er like fryktelige, slik vi kan lese det hos Solsjenitsyn og i referatene fra Sakharov-høringen i København. Dessverre tror jeg grusomheten i verden er langt verre enn vi vet, med tortur og drap både i østlige og vestlige land. Vår generasjons største synd er er at vi ikke har villet vite sannheten

om grusomheten før vi har sett det svart på hvitt. Personlig hørte jeg under krigen fra tyske forbindelser om gasskamrene for jødene, men hadde ikke fantasi til å tro det. I dag har Solsjenitsyn påvist at grusomhetene i Russland ikke var begrenset til Stalintiden, men har vært der fra 1917 til i dag. Vi vet at det er ille i Chile og mange andre steder. Vi må være takknemlig mot TV som lot oss se filmen fra 2. verdenskrig. Men fremdeles er det mange som ikke orker å vite fakta. Kanskje er denne villete uvitenhet demokratiets største synd og kimen til dets undergang.

Personlig har jeg en stikk motsatt reaksjon på disse fakta enn ukens spørger.

Mitt problem er ikke hvorfor Gud ikke bønnhører de lidende. Men tvert om hvordan kan så mange mennesker orke å høre om disse lidelser uten å tro på Gud. Det er dog den eneste trøst som er å finne: vi vet gjennom Jesus at Han «ynkes inderlig over dem», at det innerste i tilværelsen er barmhjertighet og ikke grusomhet. Der mennesker lider er Jesus like ved.

Heller ikke blir jeg opptatt av å bebreide Gud. Tvert om. Når menneskenes lidelser rulles opp for meg, går det alarm inne i meg. Hva kan jeg gjøre for å hindre grusomheten og lindre lidelsen?

Det er hensikten med at vi nordmenn får leve i 1975. Fordi vi har større mulighet enn kanskje noen annen nasjon til å sette nytt liv i en hovedsak ved kristendommen: det verdensvide opprør mot det onde.

Her skal kampen føres på alle fronter: i den enkeltes daglige liv, i den kristne menighets felles aksjoner og i samarbeide med alle mennesker av god vilje for å forsøke å begrense djevelens tyranni.

Framh. s. 7.

ORKDAL ELVERK
God jul
ønskes alle våre abonnenter.

Intervju med Gunhild

Gunhild Bjørkhaug er 19 år akkurat, men ho er også «eittåring» i Orkland menighet. Det vil seie ho brukar eit år av livet sitt til arbeid i menigheten. Gunhild er frå Storås, ho tok artium i vår ved Orkdal gymnas.

Vi spør om bakgrunn for denne tenesta. «Eg har vore med i kristent arbeid i Meldal heile min oppvekst. Elles har eg drive søndagsskole, og var aktivt med i skolelaget på Follo». Vi får legge til at i vår var Gunhild på ledarkurs i 4 veker på Rønningen folkehøgskole.

Kvifor valte du eittåringsteneste, spør vi henne? Eg kjente det slik at eg hadde fått kall til å bruke eitt år etter gymnaset til kristen teneste direkte. Så fekk eg spørsmål frå Svorkmo, og da trudde eg det var svaret på kallet mitt.

Vi lurar så litt på kva Gunhild fordriv dagane med? Eg driv speidararbeid, minst ei eller to patruljer 4 dagar i veka. Vidare har vi troppsmøter, weekenturar, ledarmøter o.l. Så går eg på eldrebesøk, er med på Eldres hyggetime, inviterer til gudsteneste, og ein del andre praktiske ting i menighetsarbeidet.

Korleis likar ein meldaling orkdalingane? «Svært bra», svarar Gunhild. «Det er ei givande teneste, og eg har meir enn nok å gjere. Vi eittåringar fekk lagt sterkt inn på oss på ledarkurset at vi måtte ta oss av forbønnstenesta.

Så vil eg gjerne legge til at det er stort behov for at noen ser om dei eldre i bygda. Det er elles lærerikt, og det har mye å seie personleg for meg. Dei eldre fortel så mye fint og interessant, så forsøker eg å synge litt og pratlar litt med dei.

Speidararbeidet har også lært meg mye. Det er noe av det mest positive barne- og ungdomsarbeid som kan driva. Det har omsorg for heile mennesket».

Vi ønskjer Gunhild lykke til vidare.

JULEGÅVE

«GARDTALES I ORKLAND» vil vera ei sers lugum og velkomen gåve til jul åt utflytta slekt og vener.

Boka er å få kjøpt hos handelsmennene i øvre del av bygda og FANNREM, KONSTAD og RESELLS bokhandel.

Øvre Orkdal Historielag.

BARNEDÅP

Ved Moe kyrkje var det søndag 16. nov. ein nokon sjelden barnedåp.

Der vart ei jente døpt AINA og ho er 5. generasjon som enno lever, og merkeleg nok, alle kvinner (Kvinneåret?).

Den eldste er Guri Melås ute på Songmoen 90 år.

Dorthea Viggen på Ekli 57 år.

Ragnhild Grønvoll ute i Vasslia 36 år.

Dagrun Kirkaune oppe på Svorkmo 19 år,

og hille AINA Kirkaune 2 månader.

Eit sjeldan hende får ein seie.

Kn L

DEN STØRSTE SKADE

Det finst ingen større skade i kristenheten enn at vi forsømer barna. For vil ein hjelpe kristenheten på fote igjen, må ein verkeleg ta til med barna slik som det har skjedd før.

Martin Luther.

Spør presten - - -

Forts fra s. 6.

Hver gang lidelsen overvelder oss skal det stimulere til nytt opprør mot det ondes diktatur. Og kraften til det henter vi i troens skjulte forbindelse med den store Frigjører, Jesus. Han som har gjort det makeløse: å sette forhåndsbenådet forrædere inn på alle fronter i kampen mot djevelens okkupasjon av vår planet.

Seieren er viss. Den dag skal alle se Guds allmakt. I dag må vi nøye oss med å tro den. Men det må vi også. Om vi ikke skal synke ned i fortvilelse og bebreidelse mot Gud.

Vi takker alle som har sendt oss kontingent / gaver for -76.

Kvitteringane vil kome etter kvart. Postgiroblanketten som var lagt med i siste nummer er blitt flittig brukt.

Vi ønskjer alle kundane våre og alle vi samarbeider med

Ei gledeleg jul!

BØNDERNES SALGSLAG

avd. Fannrem

Anne Andøl til minne

«Slokna, slokna er ditt auga.

Gøymd du vert i fedrejord.

No di sjel i fridom lauga

kvila fær frå møda her på jord».

No er livsdagen din slutt her på jord, kjære mor. Du har gått inn i den evige kvila. Det er sorg i heimen etter å ha mist ei omsorgsfull og god mor. Kjærlleiken til borna dine var nok det største av alt. Du streva trufast, seint og tidleg for at vi skulle få det godt. Du ville verna oss mot alt som var vondt og spara oss for å meta motgang i livet. Du let opp døra for oss alle, og heimen var gjestfri og god for alle som kom på Kvåle.

No er vi vaksne og har røynt livet på kvar vår måte, og godt er det å byggja på det åndsgrunnlag du ga oss med på livsvegen vår. Vi vil akta og æra det du ga oss i arv, og no sit vi att i takksemd med våre rike minne om deg. Plassen din står tom, men minnene lyser som ein glorie og gir oss styrke i sorga. Alderdomen var komet, og helsa di strakk ikkje til lenger, så best var det vel for mor å få flytta til si siste kvile. Vi takker Gud for det. Det er som Grundtvig seier i salmen:

«Alt står i Guds faderhånd
Hvad han vil, det gjør hans ånd —
Av Guds nåde, til Guds søre
Evig glade skal vi være —
I vår Herres Jesu navn».

Takk kjære mor, for alt du var for oss. Ei helsing, den siste frå borna og far.

«Så vil vi vonne ein gong og til sist
og møte deg glad der i himmelen hist».

Fred over ditt minne, kjære mor.

Karen.

Gudstenestene i Jule- og nyttårshelga

- 14/12 3. s. i advent
Orkland kl. 11
Høgmesse v/ res.kap. Eidhamar
nattverd.
Orkdal kl. 11
Høgmesse v/ spr. Rogstad
offer til barnevernsakademiet
«Dronning Mauds minne»
Orkanger kl. 18
julekonsert v/ Orkanger blanda-
dakor
- 21/12 4. s. i advent
Hoston kl. 11
gudstenestleg møte
v/ res.kap. Eidhamar
Gjølme kl. 11
Gudst.møte ved spr. Rogstad
- 24/12 Juleaften
Orkanger kl. 14
barnegudsteneste
v/ res.kap. Eidhamar
offer til menighetsarb.
Orkland kl. 1530
barnegudsteneste
v/ res.kap. Eidhamar
offer til menighetsarb.
Orkdal kl. 1615
barnegudst. v/ spr. Rogstad
offer til menighetsarb.
Juleandakter:
Orkland aldersheim kl. 11
Eidhamar
Orkanger aldersheim kl. 11
Solem
Orkdal aldersheim kl. 15
Solem
Orkdal san.f. Sjukehus kl. 15
Rogstad
- 25/12 Juledag
Orkdal kl. 11
Høgtidsgudst. v/ spr. Rogstad
offer til NMS
Orkanger kl. 11
Høgtidsgudsteneste
v/ res.kap. Eidhamar
offer til NMS
- Geitastrand kl. 15
Høgtidsgudst. v/ spr. Rogstad
offer til NMS, buss fra Råbygda
Orkdal kl. 20
Julekonsert, offer til nytt orgel.
- 26/12 2. juledag
Orkland kl. 11
Høgtidsgudsteneste
v/ res.kap. Eidhamar
offer til NMS
- 28/12 søndag etter jul
Monset kl. 11
Gudst.møte
v/ res.kap. Eidhamar
Orkanger kl. 16
Dåpsgudsteneste.
Stokkhaugen kl. 11
gudst.møte v/ spr. Rogstad
- 31/12 Nyttårsaften
Den Gode Hyrdes Kapell kl. 18
vespergudst. v/ spr. Rogstad
Orkland kl. 19
Nyttårgudsteneste
v/ res.kap. Eidhamar. Nattv.
- 1/1 Nyårsdag
Orkdal kl. 11
Høgmesse v/ res.kap. Eidhamar
offer til den norske sjøm.misj.
Orkanger kl. 11
Høgmesse v/ spr. Rogstad.
- 4/1 Kr. åpenb. s.dag
Orkland kl. 11
Høgmesse v/ spr. Rogstad
Geitastrand kl. 19
Julekonsert ved Orkanger blanda-
dakor.
- 11/1 1. s. e. kr.åpb.
Orkdal kl. 11
Høgmesse v/ spr. Rogstad
nattverd.
**Laksøybygda hjå Arne Lomun-
dal kl. 11, gudst. møte**
v/ res. kap. Eidhamar.

ORKANGER

MENIGHETSFORENING

sysler i stillhet med sine oppgaver i menigheten. Et lite livstegn vil vi gjerne gi nå før jul, og knytter samtidig ønsket om en velsignet julehøytid.

Vår årlige basar i oktober er utsatt til over jul. I stedet har vi arr. et par hyggesamvær. En gruppe mennesker som lite kommer seg ut til forskjellige samvær, er revmatikerne.

Vi innbød dem til festmøte i Askeladdens kjellerstue den 31. 10. Av programmet kan nevnes:

Pianomusikk ved den unge Odd Arve Lien. Menighetssekretæren, Per Solem, viste film og holdt andakt. Så hadde vi opplesning, solosang, mye allsang og naturligvis kaffekos med hyggelig prat. Kvelden ble til glede både for gjester og verter, så det ut for.

Gjestene strålte av takknemlighet.

7. november hygget vi for pensjonister og betjening ved Orkanger aldersheim. Litt enklere var opplegget der, men koselig lell. Andakten ble holdt av menighetssekretæren.

M. H.

PA TRADEN

Det er ei som ringer. «Vi har hatt gravferd i heimen vår», seier ho. «Det var så veldig med blomster. Og vi er glade for at folk hugsa oss og mor. Det var rørende.

Men det blei for mye blomster. Kan ikkje presten skrive i menighetsbladet at folk må bruke minnefonda meir? Vi fekk noen slike blankettar. Ein kan faktisk binde inn dei på ein pen måte. Det vil bli eit langt finare minne enn blomster ofte.

No har vi mått gitt blomster bort til venner og kjente, det blir mest som ein byttehandel. Det er sjølsagt gledeleg å få gi bort blomster, men eg trur ein blankett frå minnefondet ville vere til like stor glede for oss».

Vi takkar. Og hermed er ønsket kome på prent. Vi er ikkje usamde.

